

ЗВЕР

Звер је искочила из кавеза
Ушетала се гипко на стадион
Прошла је потом
Главном и споредним улицама
Мокрила је на тротоару
Завирила у бутик, кафану.
Увече је отишла у позориште
Смазала неколико
 Изврских глумаца
Затим лењо уз степенице
 У собу, у кревет.
Већ неколико дана, година,
 Од детињства
Режи са мог јастука.
Ја стојим блед, затечен
Покушавам спасити
 Јагње у очима.

* * *

Сенка пред вратима
Одбацује прогутани свет,
Одсутно тамно море
Што мрешка се
 по угловима очију
Кад испод кошуље извлачимо нож
Да успоставимо граматику стварања
Да се јеретички дотакнемо
 последње љубави.

* * *

Изгубљен опет састављам
Ожиљке покиданог
Ноћ и улице. Намерно заборављам
Знаке – досадна устројства
У празнини коју сам створио
Подижем куће осветљене изнутра
Светлошћу која погађа
Јабуку на челу младунца
Постављам споменике будуће.

Чекам
Да време још једном
покида ланце
Чекам
Да се овлажи ноћ
Од надолазећег сунца
Да се замраче стакла
Кроз која сам могао
гледати у себе.

СКИЦЕ I

Време када смо успевали
Када су шофери били
Јунаци црно-белих филмова
У сликама пролећа,
У магли клијања
У небески свод лобање
Као црв у храст кад се усели.

Руком замрачујеш очи
Ту си као уловљена риба
На брдовитом отпаду
Кога рашчишћавамо
Крилом неуморне ласте.

*

Обдарени да мењају земљопис
Из чула као из скровишта
Са подераним црним крилима
Према сунцу лешинари
Полећу